

Kl. 14:42

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Du kan ikke hjælpe de fattige ved at udrydde de rige, sådan sagde Abraham Lincoln. Det er desværre et citat, der også er blevet gyldigt i dag, hvor vi har en forespørgselsdebat, som handler om at reducere uligheden i Danmark.

Der ligger hele tiden i det udtryk at reducere uligheden og indføre en fattigdomsgrænse, at man kun forholder sig til talstørrelser og en akademisk debat omkring økonomisk ulighed. Vi ved godt i Venstre, at mange af forespørgerne gerne så, at de rigeste i Danmark bliver fattigere, for det ville jo reducere uligheden i Danmark. Men det giver jo overhovedet ingen mening, og derfor tror vi heller ikke på, at det er der, den vigtige debat ligger.

I Venstre tror vi hverken, at man kan eller skal have fuldstændig økonomisk lighed, for der skal være incitament i et samfund til at gøre en ekstra indsats, og det skal selvfølgelig også kunne afspejles i ens økonomi og økonomiske situation. Men det er også samtidig klart, at et samfunds sammenhæng kommer under pres, hvis der er for store økonomiske, sociale og kulturelle forskelle, og derfor er det vigtigt, at vi hele tiden sætter fokus på at give mulighed for, at alle kan forbedre deres tilværelse.

Danmark har gennem de seneste år oplevet den længste periode med højkonjunktur i nyere tid. Titusindvis af mennesker har fået en plads på arbejdsmarkedet og dermed også flere muligheder. De tjener deres egne penge. De kan vælge en livsbane for sig selv og familien. Selv mennesker, der i årevis har levet på kanten af samfundet, har i dag fået adgang til et nyt og bedre liv, hvor de har fået et arbejde, hvor de har fået kollegaer, og hvor de har fået en indtægtskilde. Det gælder også indvanderne, det gælder de handicappede, det gælder de langtidsledige og mange af de tidligere kontanthjælpsmodtagere. Rigtig mange af de svageste grupper er heldigvis også kommet med på beskæftigelsesvognen. Ledigheden er nu nede på 1,9 pct. Det er under en tredjedel af det niveau, som den tidligere finansminister, Mogens Lykketoft, i sin tid påstod ville være fuld beskæftigelse. Jeg synes, at det er en fantastisk positiv udvikling for hele det danske samfund, og det er noget, som vi i Venstre glæder os over.

Derfor synes jeg, det er ærgerligt, at vi i dag har en forespørgselsdebat, hvor forespørgerne desperat forsøger at tegne et billede af Danmark

som et opsplittet samfund, hvor de rige er blevet rigere, og de fattige er blevet fattigere. Det til trods for, at Danmark fortsat er et af de lande i verden, hvor indkomstforskellene er små, og hvor antallet af personer i lavindkomstgruppen er lavt.

Jeg håber, at vi i dag kan flytte den her debat fra den fordømmende tone, hvor alting var bedre i fortiden og ingenting fungerer nu, til i stedet for at dreje sig om de udfordringer, som vi i fællesskab står over for, netop når vi taler om ulighed, ikke ulighed i økonomisk forstand, men i social og kulturel forstand. Det er nemlig her vi i Venstre mener, at vi finder den virkelig store udfordring for vores samfund.

Hvordan bekæmper vi den nye ulighed, som fundamentalt handler om noget andet og mere end penge og materielle goder? Lars Olsen, som jo er samfundsdebattør og bestemt ikke borgerlig, har i sin bog »Den nye ulighed« beskrevet det fundamentale skift, der er sket. Hvor økonomien i årtier har været målestokken for ulighed og negativ social arv, er det ikke længere tilfældet. Børn og unges betingelser for at bryde den negative sociale arv handler i dag i langt højere grad om den sociale og kulturelle baggrund og om evner, end det handler om økonomi. Det er ikke længere økonomien, der er kerneproblemet, men derimod den moderne ulighed, som bunder i sociokulturelle faktorer som marginalisering på arbejdsmarkedet, dårligt uddannelsesniveau og kaotiske forhold.

Derfor må vi flytte den politiske debat fra størrelsen af overførselsindkomster til, hvordan vi hjælper de børn og unge, der har det svært i hverdagen. Vi, regeringen, har indført tidlig sprogstimulering, vi har indført pædagogiske læreplaner i børnehaverne, og vi har styrket fagligheden i folkeskolen for netop at sætte fokus på børnenes stærke og svage sider. Det har vi ikke gjort, fordi der skal trampes på de børn, der har det svært, men vi har gjort det for at få fokus på de børn, der har det svært, og netop hjælpe dem til at forbedre sig.

Det er nemlig fundamentalt for os i Venstre, at vi har et uddannelsessystem, der tager udgangspunkt i den enkelte, for det er nemlig den eneste måde, hvorpå vi kan få den enkelte til at blive dygtigere. Det er ikke ved at behandle den enkelte som en del af massen, som mange partier på venstrefløjen ønsker, men ved at behandle den enkelte som et unikt individ. Det er også den måde, hvorpå vi skaber de bedste mulighe-